

omkring i landet, vil man se, at § 92-boliger har en langt lavere standard end boliger, som skal opfylde almenlovens krav, og derfor vil jeg gerne høre ministerens vurdering af, om min antagelse er rigtig, og om ministeren deler mit synspunkt, nemlig at det ikke er tidssvarende at bo i en § 92-bolig.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er simpelt hen en alt for forsimplet generalisering fra fru Lise von Seelens side.

Vi har jo haft diskussionen tidligere, og jeg er enig i, at der er nogle § 92-botilbud, som har brug for at blive moderniseret og blive tidssvarende. Men der er jo også nye § 92-institutioner, og det er der jo netop, fordi nogle personer har et særligt behov, og vi derfor er nødt til fortsat at etablere boliger, også efter § 92. Det er også det, der sker, så at sige, at samtlige § 92-tilbud er forældede og gammeldags, holder simpelt hen ikke.

Jeg henviste tidligere til det samråd, vi havde i sidste uge. Må jeg igen henvise til samrådet og gøre opmærksom på, at jeg faktisk netop her leverede en pjece med 12 gode eksempler på nye § 92-institutioner, netop for at vise Socialudvalgets medlemmer, hvad der sker rundt om i landet.

Lise von Seelen (S):

Ministeren nævnte før og nævner nu igen, at der er en særlig gruppe mennesker, som ikke har gavn af at bo i en almen bolig, enten fordi de ikke kan værdsætte det, eller fordi de ikke kan varetage de funktioner, der følger af at bo i en sådan bolig. Men her kommer serviceloven jo ind i billedet og giver dem den støtte, der skal til.

Kl. 14.15

Når der nu er 10.000 § 92-boliger og 1.000 almene boliger i dag, så svarer det jo til, at den gruppe mennesker, som ministeren mener skal have en særlig type bolig, udgør 90 pct. af de mennesker, der er med funktionsnedsættelser, for det er jo det, antallet af boliger ligesom skulle signalere. Mener ministeren virkelig det?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har ikke præcise tal på, hvor mange af de bestemte personer med forskellige handicap, der har brug for lige præcis den type boliger. Det må man jo se på i forbindelse med, hvad de forskellige personer visiteres til.

Men det, jeg undrer mig såre over, er, at man fra fru Lise von Seelens side ikke vil anerkende, at der er nogle mennesker, for hvem det ikke vil være godt at bo i en almindelig almen bolig, fordi de ikke kan nyde godt af de bestemmelser, der er på lejelovsområdet. Det er jo netop for at tage vare på de personer i den specielle situation, at vi fortsat skal have § 92-botilbud, fordi de simpelt hen bedre kan modsvare det behov og det individuelle hensyn, der er brug for over for de personer.

Lise von Seelen (S):

Jeg vil gerne medgive ministeren, at der kan være en meget lille gruppe, som ikke skal bo varigt i sådan en bolig, for hvem det ville give mening at have en § 92-bolig. Men jeg kan slet ikke se nogen grund til, at mennesker, som skal have en varig bolig, ikke skulle være omfattet af lejelovens almindelige bestemmelser ligesom andre mennesker. Det, de ikke kan varetage i boligen, er jo lige præcis det, serviceloven skal give dem med.

Så den gruppe mennesker, som ikke ville kunne have glæde af det, er meget lille og efter min mening slet ikke de 90 pct. Hvor mange af de her § 92-boliger mener ministeren – ud fra det, ministeren siger – vi har brug for, og som ikke skal være med i moderniseringen?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har ikke nogen præcise tal for det, som jeg kan oplyse om nu, men det er selvfølgelig noget, vi kan se nærmere på. Fru Lise von Seelen er jo velkommen til at vende tilbage med yderligere spørgsmål.

Jeg synes dog, at vi er nået et vigtigt skridt i dag, nemlig i form af at fru Lise von Seelen nu anerkender, at der er nogle, som har brug for de her særlige botilbud. Det synes jeg allerede er meget positivt, jævnfør den diskussion, vi har haft tidligere.

Sagen er jo, at hvis der er nogen, som f.eks. er stærkt udadreagerende, larmer og er til gene for de andre borgere, så duer det jo ikke, at der er nogle lejelovsbestemmelser, som gør, at man kan sige vedkommende op og smide vedkommende ud af lejligheden. Så er vi nødt til på anden vis at kunne tage hånd om vedkommende.

Som jeg nævnte indledningsvis, er vi jo i fuld gang med at modernisere og udbygge på det her område, og der er en rigtig god udvikling i kraft af, at der bliver flere og flere almene boliger til rådighed for denne her gruppe, vi taler om. Det